

Csukás István

A LEGKISEBB UGRIFÜLES

RÁDULY CSABA ILLUSZTRÁCIÓVAL

Csukás István

A LEGKISEBB UGRIFÜLES

RÁDULY CSABA ILLUSZTRÁCIÓIVAL

 Könyvmolyképző Kiadó

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy nyúl.
Vagyis... az az igazság, hogy ott,
azon a bizonyos réten több nyúl is volt;
hogy egészen pontosak legyünk: rengeteg nyúl volt.

És a rengeteg sok nyúl között volt egy,
aki a legkisebb volt. Ám neki is szép
nagy füle volt, és nagyon szeretett ugrálni.
Úgy is hívták: Legkisebb Ugrifüles.
Na de nemcsak a legkisebb volt,
hanem a legokosabb is.

Tudta ezt róla mindenki,
még egy vers is keringett róla a réten:
*Milyen okos, milyen ügyes
a Legkisebb Ugrifüles!*

Az már igazán nem fontos,
hogy ezt a verset maga a Legkisebb
Ugrifüles terjesztette. Ha jókedve volt,
akkor hangosan szavalta, ha rosszkedve volt,
akkor csak dűnnyögte az orra alatt.

Most éppen jókedve volt,
mivel épp egy torzsát rágcsált,
elrikkantotta hát a verset, aztán rágcsált
tovább szorgalmasan, közben ugrált
nagyokat, egyszer balra, azután meg jobbra.
Sajnos a torzsa hamar elfogyott.
Ugrifüles először észre sem vette,
csak harapdált tovább. Egyszer aztán
fölszisszent:

– A csuda vigye el! Ez a kezem volt!
Abbahagyta a harapdálást és legyintett.

– Elfogy a torzsa, ez a nyúl sorsa!

Eközben a rét széléhez ért, és csak ámult meg bámult, mert a rét szélén hatalmas kosarakban hatalmas káposztafejek pompáztak. Megdörzsölte a szemét, s így motyogott magában:

– Hű! És még egyszer: hű! Ó, gyönyörű, frissen szedett káposztafejek! Biztos csak álmodom! Nem, nem és nem lehet... Ennyi káposzta nincs is a világon. Mindjárt felébredek! Mindjárt, mindjárt...

De nem ébredt fel, mivelhogy ébren volt, és aztán nem is tévovázott sokat. Így morfondírozott:

– Gondolkozzunk csak, kérem! Ha felülről kezdem enni, hamar a végére érek! Megvan! Alulról kezdem enni, akkor nem érek a végére!

Így is tett, belefúrta magát az egyik kosárba a káposztafejek alá, és evett, és evett, és evett!

Közben a kosarakat felrakták egy teherautóra,
de Ugrifüles ezt nem vette észre, annyira el volt
foglalva az evéssel.

Éppen arra sétált Tüskéshátú.
Meglátta, ahogy Ugrifülest éppen felpakolják.
Usgyi, gyerünk utána, ahogy bírta a lába, és nagy
üggel-bajjal felkapaszkodott a teherautóra.

– Nocsak – dörmögte –, Ugrifüles utazhat?
Én is világot akarok látni!

Nem habozott sokáig, belebújt egy másik kosárba.
Egyszer csak megállt a teherautó egy ház előtt...
...és dobálni kezdték lefelé a káposztafejeket.
Ugrifülest is ledobták az út szélére, és mérgesen
utánaszóltak.

– Ilyen vacak kis káposztát nem savanyítunk!

Utánahajították Tüskeshátút is. Ettől még
dühösebbek lettek.

– Hű, ez megszúrt! Ez nem káposzta!
Ez bogáncs!

Ugrifüles nagyon megörült, amikor meglátta Tüskeshátút.

– Tüskeshátú! Drága barátom! Hogy kerülsz ide?

– Én is világot akarok látni! – felelte Tüskeshátú.

– Akkor gyerünk innen gyorsan, mielőtt még besavanyítanak!

– És merre menjünk?

Ugrifüles töprengett.

– Mehetünk erre is! Mehetünk arra is! Mehetünk amarra is!

Tudniillik egészen biztos, hogy mindenfelé a világot fogjuk látni! Te csak bátran, ügyesen gyere mellettem!

El is indultak bátran és ügyesen. S egyszer csak egy ásító kutyával találkoztak.

– Hová, hová? – kérdezte a kutya.

– Világot látni! – mondta Ugrifüles. – Hát te mit csinálsz?

– Én? Unatkozom, nagyon unatkozom!

– Hm. Nem akarsz inkább játszani egy kicsit? – kérdezte Ugrifüles.

– Akarok! Akarok – vakkantott a kutya. – Csak tudod, az a baj, hogy nem tudok semmilyen játékot!

– Sebjaj. Figyelj csak! Én majd megtanítalak.

Először, mondjuk, pirospecsenyézni!

TETSZIK? MI IS NAGYON SZERETJÜK.

Szívből ajánljuk,
ha öröme és felszabadult percekre vágysz!

**Már rendelhető!
ÉLVEZD MIHAMARABB!**

**MOST
KEDVEZMÉNNYEL**

lehet a tiéd!

[Megnézem.](#)

NE HAGYD KI!

Rendeld meg most a kiadónál!

Még több jó könyv

megjelenését támogatom veled.

[Imádom a jó könyveket. Kérem máris!](#)

Játszottak egy kicsit. A végén a kutya hálából
egy iránytűt adott Ugrifülesnek.

– Fogadd el ezt tőlem, ajándék! Iránytű!
Erről mindig megtudhatod, hogy merre
van észak! Azt nem árt tudni egy ilyen
világjárónak!

Tüskeshátú meg búcsúzóul lefényképezte
a kutyát.

Ugrifüles, maga előtt tartva az iránytűt,
megcélzott egy postaládát.

